

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. I. An confessio judicialis requirat sententiam definitivam Judicis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73001)

enim Reus cogetur respondere, vel confitendo, ut probatione alia opus non sit; vel negando, quo casu postulante Episcopo, seu iudice, dispensationem exhibere debet; cum hæc sit quasi exceptio rei, cuius probatio ipsi incumbit. Qualiter autem excusari possit Reus à præsumpta confessione in casu, quo recusat respondere ad positiones Actoris, ut non habeantur pro Confessis, diximus à num. 733. & 755.

ARTICULUS III.

De effectu confessionis judicialis.

1413. **P**Ræcipuum hujus Confessionis effectum DD. constituunt in eo, quod in civilibus contra confitentem pariat plenam probationem adeo quidem, ut eo ipso talis confitens contra se, vi datæ confessionis, habeatur pro iudicato, consequenter æquivalat sententiæ, ac rei iudicatæ quoad ipsum confitentem; non autem quoad alium; per L. unic. C. h. t. ibi: *confessos in iure, pro iudicatis haberi placet; quare sine causa desideras recedi à confessione tua, cum & solvere cogeris; & L. Confessus. i. ff. eod. ibi: confessus pro iudicato est, qui quodammodo sua sententia damnatur. Dixi 1. contra confitentem; nam quando quis confitetur in iure pro se, seu in suum favorem, fides ei non habetur, ut notat gloss. in dict. L. unicam. V. solvere; tum quia nulli creditur in propria causa, per L. 11. ff. de interrogat. in iure faciend. §. 1. ibi: *si quis, cum hæres non esset, interrogatus responderit, ex parte heredem esse sic convenietur, atque si ex ea parte hæres esset: fides enim ei contra se habebitur; tum quia nullus idoneus testis in re sua intelligitur per L. nullus 10. ff. de testibus. Dixi 2. in causis civilibus; nam de criminalibus dicemus à n. 1418.**

1414. Præter hunc effectum, confessioni judiciali tribuuntur etiam sequentes. 1. quod superet omnes probationes, factas in favorem confitentis contrarium; confessio

proprii Oris sit plenissima probatio; 2. quod etiam admittatur contra præsumptionem juris de iure, ac eam tollat; 3. quod inducat notorium; 4. quod etiam admittatur post conclusionem in causa; 5. quod super ea sententia ferri possit, esto alias processus, propter non servatum iuris ordinem, sit nullus; 6. quod convictus, & judicialiter confessus, appellare non possit; imò etiam tantum confessus, licet aliis probationibus non convictus; sic Maranta tit. de Confess. p. 6. à n. 21. Covarr. pract. qq. c. 23. n. 5. Abbas in c. cum speciali 61. §. porro, de appellat. à n. 5. Verum hæc intelligenda sunt de confessione judiciali, spontanea, & habente omnes conditiones, de quibus à n. 1394. his positus:

¶ I.

An confessio judicialis requirat sententiam definitivam Judicis?

1415. **P**Rima sententia affirmat ex L. Julianus 3. ff. h. t. ibi: *Julianus ait, confessum certum se debere legatum, omnimodo damnandum, etiam si in rerum natura non fuisset, etsi jam à natura recessit: ita tamen, ut in estimationem ejus damnetur: quia confessus pro iudicato habetur. Deinde, de qua re cognoverit Judex, pronuntiare quoque cogendus erit, juxta L. de qua re 74. ff. de Judic. id, quod etiam habetur ex L. fin. C. de execut. rei iudicatæ, ibi: *Eos, quos debitores tuos esse contendis, apud Rectorem conveni Provincia: qui, sive debitum confessi, sive negantes, & convicti fuerint condemnati, nec intra statutum spatium solutioni satisfecerint: cum lata sententia, pignoribus etiam captis, ac distractis, secundum ea, quæ sæpe constituta sunt, mervuerint executionem, juris formam tibi custodiet; sic affirmantes.**

1416. Si opponatur huic sententiæ. L. proinde 25. ff. ad L. Aquiliam, ubi dicitur, quod nulle partes sint Judicantis in confitentes, nisi in condemnando; 2. L. qui Stichum 5. ff. h. t. ubi dicitur, *qui Stichum se debere confessus est, condemnandum esse, saltem in estimationem; 3. quod confessus pro iudicato habeatur, ut dictum*

etum est: ad hæc respondet: ad 1. ex L. proinde aliud intendi, quam, quod nullæ sint partes judicantis in confitentes, quoad probationem; nam propria confessio est optima omnium probatio; non autem quoad pronuntiationem, quâ finiatur, seu concludatur in causâ. Ad 2. ex L. quæ Stichum, Resp. verum esse, confitentem esse condemnandum saltem in æstimationem; sed per Judicis pronuntiationem definitivam. Ad 3. Resp. quando dicitur confessum haberi *pro judicato*, non nudè dici, sed cum addito, *quodammodo*, seu *fundamentaliter*, nimirum aliquo modo, quatenus confessio propria præbet fundamentum proximum definiendi causam ex propria confessione; non autem *formaliter*. Hanc opinionem suam affirmantes confirmant ex c. *Cum super 2. h. t.* quoniam V. Canonicus Bethlehem fuit in jure confessus, quod pro præstando alterius electioni consensu, quingentorum Sacra-
 racenorum obligationem receperat, & mediator extitit Simoniacæ pravitatis: Nos (quoniam vitium hujusmodi persequi volumus, ut debemus) *ipsum per definitivam sententiam duximus ab omni beneficio, & officio Ecclesiastico deponendum.*

1417. Hanc opinionem rectè limitant aliqui, ut omnino requiratur sententia, quando Confessio facta est *post litem contestatam* (sic enim locus est juribus n. 1415. allatis) non autem, *si ante*; quia tunc non est propriè ccepta cognitio causæ, atque adeò sufficere præceptum Judicis de solvendo. Alii volunt, requiri sententiam, quando proceditur servato ordine judiciario; ubi autem solum de plano, & sine forma judiciæ, sufficere præceptum Judicis; & sic exponunt sub hac distinctione leges in num. 1416. propositas contra 1. sententiam. An autem & qualiter confessio ab uno litigantium facta in judicio revocari possit? diximus in præced.

1418. Dixi superius n. 1413. quòd *in civilibus* confessio propria in judicio facta plene probet contra confitentem; nam secus est *in criminalibus*, sive ante, sive post litem contestatam facta sit; tum quia in his causis etiam *sponte* confessus non habetur pro judicato, seu condemnato; idquè propter maximum præjudicium, & periculum, quod in ejusmodi causis vertitur; tum quia nemo tenetur ad pœnam legalem ante

Judicis sententiam; & constat apertè ex L. *Si confessus. 5. ff. de custodia*, & exhibit. ibi: *si confessus fuerit Reus, donec de eo pronuntietur, in vincula publica conjiciendus est*; ubi gloss. lit. Z. quòd confessio Rei de crimine solum aperiatur viam Judici, ad majorem inquisitionem.

§. II.

An, & qualiter confessio unius probet etiam contra alios;

CUM sæpiùs contingat, quòd quis in judicio fateatur crimen, a se commissum, & hoc confitendo, etiam tangat alios (v. g. dicendo, se ab his, vel illis ad tale crimen perpetrandum esse instigatum, justum, compulsum &c.) dubitari quandoquæ potest. 1. an confessus in judicio criminis proprium, teneatur fateri complices criminis? 2. an ad solum dictum confitentis crimen proprium, & nominantis complicem huic pœna infligenda sit? Resp. de hoc casu dici aliquid in c. *Cum Monasterium 1. h. t.* ubi, cum Sacerdos in judicio confessus fuisset, adjiciens id factum esse ex suggestione, seu suasu aliorum; quærebatur, num isti pœnæ subjiçendi essent, seu, quòd idem est, sufficienter ad illius dictum probentur Rei criminis, ut propterea justè puniri possint? respondit Clemens III. *nisi aliis modis verum esse constiterit, nulli censemus pœnæ subdendos: cum, secundum utriusque juris statuta, de se confessi, super aliorum conscientias interrogari non debeant, &* (crimine læsæ majestatis excepto) *de reatu proprio confitentis periculosa confessio non sit Adversus quemlibet admit-tenda. Si tamen eos in familia hujusmodi laborare cognoveris, singulis eis (adjunctis tribus sociis sui ordinis) purgationem injungas.*

Antequam respondeamus ad quæstionem propositam, conformiter ad c. *Cum Monasterium 1. h. t. not. 1.* tribus modis contingere posse, ut de se confessus interrogetur de aliis, scilicet *per tormenta* ad eruendam veritatem, L. *prius. ff. ad Syllan.* vel *sine tormentis*, ut faciat saltem indicium ad inquirendum; L. *ult. C. de accusat. c. 3.* ubi glossa, de testibus; vel *tanquam testis,*